

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/191/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116212946
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1116212946.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členov senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO : 31 575 951, proti žalovanému: G. P., L.. XX.XX.XXXX, J. C. XXXX/XX, J., o zaplatenie 2754,43 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 23.04.2019, č.k. 9C/73/2016-64, jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.

Žalovanému sa nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu (výrok I) a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok II).

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), § 52 ods. 1,2, 3, 4, § 53 ods. 9, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“). Vecne rozhodnutie zdôvodnil tým, že mal za preukázané, že medzi stranami došlo dňa 03.02.2014 k platnému uzavretiu úverovej zmluvy, ktorú z hľadiska obsahu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú. Na základe úverovej zmluvy žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 3 000 eur, pričom z predložených listinných dokladov zistil, že žalovaný neuhradzoval dohodnuté splátky riadne a včas. Nemal však za preukázané, že si žalobca voči žalovanému uplatnil právo na zaplatenie celej pohľadávky, preto konštatoval nespĺnenie druhej podmienky uvedenej v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a to „upozorniť spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva“. Nakoľko žalobcom predložená listina „Výzva na predčasné splatenia úveru zo dňa 22.05.2015“ sa nevzťahovala na prejednávany spor, súd prvej inštancie ustálil, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno preukazujúce dôvodnosť uplatneného nároku, preto žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

3. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a v konaní plne úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu zo spisu žiadne nevyplývali.

4. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, dôvodiac ust. § 365 ods. 1 písm. b), § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.. Mal za to, že pokiaľ súd považoval jeho návrh za neúplný, mal ho vyzvať na jeho opravu alebo doplnenie podľa ust. § 129 ods. 1 C.s.p.. Preto ak súd prvej inštancie rozhodol o nezrozumiteľnom návrhu, bez toho aby odstránil jeho neúplnosť, odňal mu možnosť konať pred súdom. Poukázal na rozhodnutia iných odvolacích súdov, napr. uznesenie Krajského súdu

v Žiline č.k. 11Co/33/2017-53 zo dňa 27.06.2017 a iné. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a žalobe v plnom rozsahu vyhovel a priznal mu nárok na náhradu trov konania.

5. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

6. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je podané dôvodne.

7. V podanom odvolaní žalobca namietal, že mu súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, tým, že ho postupom podľa ust. § 129 ods. 1 C.s.p. nevyzval na doplnenie/opravu žaloby. Ust. § 129 ods. 1 C.s.p. predstavuje všeobecný režim odstraňovania väd podania vo veci samej. Za vadu podania sa považuje predovšetkým absencia niektorej obsahovej náležitosti stanovenej zákonom pre podanie, napr. ak podanie neobsahuje podpis toho, kto podanie robí. Vadou je aj nezrozumiteľnosť alebo neurčitosť podania. Nezrozumiteľným podaním je najmä také podanie, ktoré vzbudzuje pochybnosti o obsahu podania, predovšetkým z hľadiska jeho náležitostí. Nezrozumiteľné podanie znamená, že si ten, kto podanie urobil svojimi tvrdeniami vzájomne odporuje, ponecháva nedokončené vety, uvádza nezmyselné argumenty nesúvisiace s vecou a podobne. Nezrozumiteľným podaním je predovšetkým také podanie, pri ktorom nie je možné ani pri použití výkladového pravidla podľa § 124 C.s.p. <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mrqge2v6mjpgaxhaylsmftxeylfguytena>> zistiť, ktoré tvrdenia sú pre rozhodnutie podstatné a čo má byť predmetom konania. Neurčité je také podanie, ktoré vzbudzuje napríklad pochybnosť o individualizácii veci alebo identifikácii strán alebo pochybnosť o právnych následkoch, ktoré má spôsobiť (napr. existuje rozpor medzi skutkovými tvrdeniami a návrhom). Neurčité podaním vo veci samej je napríklad žaloba obsahujúca natoľko nedostatočné označenie žalovanej strany, ktoré neumožňuje jej presnú identifikáciu v tom zmysle, či ide o osobu fyzickú alebo osobu právnickú. Ak označí žalobca strany presne, nie je vadou podania okolnosť, že niektorá zo strán nemá procesnú subjektivitu. Vadou podania sú v neposlednom rade aj zrejme chyby v písaní alebo počítaní alebo iné zrejme nesprávnosti. Z podanej žaloby je zrejším voči komu žaloba smeruje, strany sporu sú riadne označené, podanie je datované, podpísané, zrozumiteľné a zároveň obsahuje potrebné opísanie skutkových tvrdení, jej obsah je zrozumiteľný aj určitý. Vzhľadom k uvedenému nebolo dôvodným, aby súd prvej inštancie postupom podľa ust. § 129 ods. 1 C.s.p. vyzýval žalobcu na odstránenie väd podania. Nepredloženie správneho listinného dôkazu preukazujúceho, že žalobca upozornil žalovaného na zosplatnenie celého úveru, nezakladalo prekážku konania a nebránilo súdu pokračovať v konaní, a teda nebol ani dôvod na odmietnutie podania, nakoľko nesplnenie dôkaznej povinnosti vyúsťuje do procesného neúspechu strany sporu. Odvolací súd dáva do pozornosti, že Civilný sporový poriadok v čl. 8 Zásad ukladá stranám sporu povinnosť označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Nedodržanie tejto povinnosti vedie k neuneseniu bremena tvrdenia v civilnom spore. V sporovom konaní je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu, nakoľko sporové konanie sa riadi zásadou formálnej pravdy. Platí, že strana sporu je povinná tvrdiť skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé privodiť jej úspech v spore. Povinnosť tvrdiť podstatné a rozhodujúce skutočnosti znamená, že je potrebné uviesť všetko to, čo je obsiahnuté v skutkovej podstate hmotnoprávnej normy (skutočnosti spôsobilé na základe hmotného práva privodiť úspech strany v spore). Hmotné právo určuje, ktoré skutočnosti sú podstatné a rozhodujúce. Následkom porušenia povinnosti žalobcu substancovane tvrdiť je zamietnutie žaloby bez dokazovania. V prejednávanej veci žalobca svoje skutkové tvrdenia o dôvodnosti podanej žaloby založil na predložení druhej upomienky zo dňa 20.04.2015 a výzvy na predčasné splatenie úveru, majúc za to, že v konaní uniesol dôkazné bremeno. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia konštatoval splnenie prvej podmienky uvedenej v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a to preukázanie, že žalovaný porušil zmluvné povinnosti splácať dohodnuté splátky riadne a včas. Nakoľko v prejednávanej veci sa jednalo o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy na preukázanie dôvodnosti uplatneného nároku bolo potrebným aj preukázanie, že žalobca upozornil žalovaného, že požaduje splatenie celej pohľadávky. I keď žalovaný bol v konaní nečinný a nesporeval skutkové tvrdenia žalobcu, súd prvej inštancie majúc na zreteli spotrebiteľský charakter sporu a ochranu slabšej strany sporu nebol povinný v prípade dôvodnej pochybnosti o pravdivosti tvrdení žalobcu (o

nepreukázaní, že žalobca upozornil žalovaného na zosplatnenie celého úveru), osvojiť si skutkové tvrdenia žalobcu a bez dokazovania ich zobrať za základ svojho rozhodnutia. Preskúmaním spisu odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že žalobcom predložená listina „ Výzva na predčasné splatenie úveru“ sa vzťahovala k úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 06.08.2014, t.z. nie k úverovej zmluve, ktorá bola predmetom konania pred súdom prvej inštancie (úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX). Súd prvej inštancie tak majú pochybnosti o zhodných tvrdeniach strán, v záujme zabrániť vytvoreniu fiktívnych skutočností a urobiť ich základom súdneho rozhodnutia, postupoval procesne správne, keď na prejednanie veci samej nariadil pojednávanie. Dbajúc na zásadu ústnosti a bezprostrednosti konania mohol žalobca na nariadenom pojednávaní predniesť žalobu, a súd prvej inštancie postupom podľa ust. § 181 ods. 2 C.s.p. mohol určiť, ktoré skutkové tvrdenia považuje za sporné a ktoré za nesporné, čo malo zásadný význam pre ďalší procesný postup strán v konaní. Ak žalobca svoje právo zúčastniť sa pojednávania a predniesť žalobu nevyužil dôvodiac pracovnou zaneprázdnenosťou a hospodárnosťou konania a tým, že všetky relevantné tvrdenia a dôkazy obsahuje žaloba, jednalo sa o jeho slobodné rozhodnutie. Možno tak ustáliť, že súd prvej inštancie tým, že vo veci nariadil pojednávanie umožnil žalobcovi uskutočniť jemu patriace procesné práva, preto nedošlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces.

8. K žalobcom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. (t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Preskúmaním spisu odvolací súd konštatuje, že skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonaným dôkazom, výsledok hodnotenia dôkazov je v súlade s § 191 C.s.p., preto odvolanie žalobcu aj v tejto časti posúdil ako nedôvodné. Vo vzťahu k námietkam žalobcu, že rozhodnutie prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak sice aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Správnosť uvedených záverov nie sú spôsobilé spochybniť ani žalobcom uvádzané rozhodnutia iných odvolacích súdov, nakoľko nimi nie je odvolací súd viazaný. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia má odvolací súd za to, že citovaný odvolací dôvod nebol naplnený.

9. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1,2 C.s.p. (vrátane výroku o trovách konania pred súdom prvej inštancie) ako vecne správne potvrdil.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p. Vzhľadom k výsledku tohto odvolacieho konania bolo zrejmé, že úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalovaný. Z obsahu spisu vznik trov tohto odvolacieho konania na strane žalovaného nevyplyval, preto o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté tak, že žalovaný nemá nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).